

DESAPARICIONS AL MUSEU

Autora Adelaida Frías

- Versió Lectura -

<http://www.obresdeteatre.com>

Personatges per ordre d'aparició:

- 1- NARRADOR / A
- 2 - LLADRE
- 3 - FOLLET LLADRE BLU
- 4 - FOLLET LLADRE LIU
- 5 - CLEÒPATRA
- 6 - NENA
- 7 - MARE
- 8 - AMIGA de la mare
- 9 - DIRECTORA DEL MUSEU
- 10 - GRAFITERA VACILONA
- 11 - NANO DEL CARRER
- 12 - SERGENT
- 13 - AGENT DE LA POLICIA
- 14 - DETECTIU MARÇAL
- 15 - DETECTIU GEMMA
- 16 - GOSSA POLICIA (o GOS)
- 17 - ESQUELET ROBOT

ESCENA 1

NARRADOR : — És de nit. Un lladre deambula silenciosament per les sales del museu, il·luminant tots els racons amb una lot. Dos follets treuen el cap de sota el tron buit de Cleòpatra i miren el lladre molt intrigats.

FOLLET LIU : — Es pot saber què fas?

LLADRE : — (*s'espanta*) Aaaaah!

NARRADOR : — El lladre es gira i enfoca la cara dels follets que tanquen els ulls enlluernats. La llum directa sempre els fa esternudar.

FOLLETS : — Atxú! Atxú! Atxú, atxú, atxú!

FOLLET BLU : — Ei, tu! Apaga d'una vegada!

FOLLET LIU : — Vols parar amb el llum?

NARRADOR : — Un dels follets li agafa la lot i enfoca el lladre, que no havia vist mai un follet, i s'atabala.

LLADRE : — Perdó, no volia, no pensava, no sabia...

FOLLET LIU : — Què hi fas aquí al museu?

LLADRE : — Això és el museu, oi?

FOLLET BLU : — Sí, el museu, és clar! (*al seu amic:*) És ruc?

LLADRE : — És que... com que no hi ha res... On són les estàtues?

FOLLET BLU : — (*definitiu*) Sí, és ruc.

FOLLET LIU : — Les estàtues no hi són perquè és de nit. No voldràs que es quedin quietes quan ningú les mira, no?

FOLLET BLU : — De nit fan el que volen.

LLADRE : — (*sense entendre*) De nit fan... el que volen?

FOLLET BLU : — Ruc i mig.

LLADRE : — Però... es canvien de roba per sortir i... tot això?

FOLLET LIU : — Pfff. No entenen res els humans

FOLLET BLU : — Pfff. Tres vegades ruc.

LLADRE : — No, no, sí, sí! Vull dir que... si es treuen les joies, i
els collarets i... i tot això.

NARRADOR : — Els follets riuen i giren al voltant del lladre donant-li petites
empentes de complicitat.

FOLLET LIU : — Aaah, les joies, eh? Els collarets i tot això!

FOLLET BLU : — Semblava ruc, eh?

LLADRE : — (*fent-se l'innocent*) No, no, us equivoqueu! Jo no...

FOLLET LIU : — Les joies de les estàtues són de mentida, home!

FOLLET BLU : — De mentida, tros d'ase!

FOLLET LIU : — Si vols joies de veritat, s'han de pispar als visitants.

LLADRE : — Als visitants?

FOLLET BLU : — Ja veuràs, és molt divertit!

FOLLET LIU : — Vine, amaguem-nos, que s'està fent de dia!

NARRADOR : — Els follets s'emporten el Lladre per un passadís.

ESCENA 2

NARRADOR : — De bon matí, entra Cleòpatra badallant, s'asseu al tron en
mig de la sala i es queda immòbil. Al cap de poc entra una
mare amb la seva filla.

MARE : — Mira Laia, aquesta és Cleòpatra. Saps què és una faraona?

NARRADOR : — la Nena corre a enfil·lar-se dalt d'una tauleta que hi ha al fons de la sala, i pica de peus damunt la taula com si ballés

NENA : — Sí, la Lola Flores!

MARE : — Nooo. Vine que t'ho explico.

NARRADOR : — La Mare prova de fer-la baixar de la taula però la nena es resisteix.

MARE : — Cleòpatra era una reina d'Egipte molt i molt poderosa. Vols baixar, d'una vegada?

NENA : — No, que sóc una reina molt poderosa.

NARRADOR : — La nena es posa rígida com una estàtua, i Cleòpatra la mira de reüll.

MARE : — Per favor, vida, baixa d'aquí que ens renyaran.

NENA : — S'ha mogut!

NARRADOR : — La nena baixa ràpidament de la taula i s'acosta a observar La Cleòpatra. En aquest moment entra una senyoreta molt ben vestida que se les queda mirant, tota sorpresa.

MARE : — (*mirant Cleòpatra*) És que sembla ben bé que estigui viva!

AMIGA : — Clara! Clara, ets tu?

MARE : — Patrícia! Quina il·lusió!

NARRADOR : — Mentre la mare i la seva amiga es fan petons, Cleòpatra treu la llengua a la nena.

NENA : — Mama, m'ha tret la llengua!

MARE : — (*incrèdula*) Qui, la Patrícia?

NENA : — No, la faraona!

AMIGA : — Què graciosa! Com ha crescut! Jo et conec des que eres així de petita! Ai, què bufona!

NARRADOR : — La filla treu la llengua a l'amiga, i la mare li sacseja el braç.

MARE : — Laia, per favor! (*a l'amiga:*) I com et van les coses? Encara estàs amb aquell noi que juga al golf?

AMIGA : — No guapa, ara en tinc un de millor! Mira quin collar m'acaba de regalar! Són perles autèntiques, eh?

MARE : — Oh, nena! Si és preciós!

AMIGA : — Ai vine, anem a prendre un cafè. Tinc tantes coses per explicar-te!

MARE : — Vine Laia que marxem!

NARRADOR : — La mare i la seva amiga marxen del bracet. La nena fa llengotes a Cleòpatra. De sobte l'estàtua es gira cap a ella i crida com un gat furiós. La Nena surt corrent darrere la mare, mentre Cleòpatra riu.

. NENA : — Mamaaaa!

(...)

ESCENA 9

AMIGA : — (*off*) Exigeixo que em deixi passar!

DIRECTORA : — (*off*) És ridícul! Faci el favor!

NARRADOR : — Així que sent les veus, el lladre s'atabala i s'enfila al tron de Cleòpatra, fent d'estàtua amb el collar a la mà. Entren l'amiga i la directora, seguides de l'agent i la sergent.

AMIGA : — No pot impedir que ho ensenyi a la policia!

DIRECTORA : — Com vulgui, però no s'endurà res d'aquí!

SERGEANT : — Calma, senyores.

AMIGA : — És aquí: a la sala de Cleòpatra! Però... on és la Cleòpatra?

DIRECTORA : — Aquesta no és la sala de Cleòpatra, és evident.

AMIGA : — No pot ser; era la tercera sala a l'esquerra... Ha de ser aquí!

SERGEANT : — Em sembla que li falla la memòria.

DIRECTORA : — Ja es veu que aquesta senyora està molt confosa.

AMIGA : — Com és possible? A veure; no estic boja. Jo els asseguro...

AGENT : — No s'amoïni, dona. A la meva besàvia també li passen coses d'aquestes...

SERGEANT : — Agent!

AGENT : — Sí, sergent?

SERGEANT : — Reservi's les reflexions personals per quan no estigui de servei!

AGENT : — (*es quadra*) Sí, sergent! Disculpi, sergent.

NARRADOR : — L'amiga descobreix el seu collar a la mà del lladre que continua simulant que és una estàtua, i l'assenyala.

AMIGA : — (*trionfal*) Aquí està! Mireu! Ja deia jo que estàvem a la sala correcta! Aquest és el meu collar!

DIRECTORA : — Per favor! Aquesta dona és increïble!

SERGEANT : — Perdoni, però no deia que el seu collar el portava l'estàtua de Cleòpatra?

AMIGA : — Sí, però no. Ara el porta aquest senyor.

AGENT : — (*riu*) Igual que la besàvia. Ai, perdó.

SERGEANT : — I segons vostè, com s'explica que el collar vagi passant d'estàtua en estàtua a través de les sales?

AMIGA : — Aquesta és una pregunta molt interessant (acusadora) que ens haurà de contestar la senyora directora!

DIRECTORA : — Però quina barra!

SERGEANT : — Comprenhui que és sospitós que vostè vagi declarant que tots els collars que hi ha a les estàtues d'aquest museu, són seus!

AMIGA : — Tots no! Es tracta del mateix collar! Només n'hi ha un, m'entén?

SERGEANT : — (*sospira*) És esgotadora.

AGENT : — Disculpi, sergent, em permet una observació?

SERGEANT : — Si no hi ha més remei...

AGENT : — Que la senyora presenti la factura del seu collar perquè puguem fer les comprovacions pertinents, i que posi una denúncia si ho desitja.

SERGEANT : — Evidentment, agent; això és elemental.

AGENT : — (*es quadra*) Disculpi, sergent.

DIRECTORA : — Em perdonaran però tinc feina. Si no em necessiten...

SERGEANT : — Ja es pot retirar, gràcies.

AMIGA : — (*indignada*) Ah, la deixen marxar així com així?

SERGEANT : — (*cansada*) Vol posar una denúncia?

AMIGA : — És clar que sí!

SERGEANT : — Agent, atengui la senyora.

AGENT : — Sí sergent.

NARRADOR : — La sergent s'asseu damunt la tauleta, abatuda, i s'eixuga la suor. Mentrestant, l'agent es regira les butxaques febrosament.

AMIGA : — Li falta alguna cosa?

AGENT : — (*desesperada*) Sí, tot.

SERGEANT : — Què vol dir tot?

AGENT : — El bloc, el boli, el rellotge, la cartera, la xapa...

SERGEANT : — La xapa també?

NARRADOR : — La sergent s'adona que la seva xapa també ha desaparegut, i es palpa les butxaques, neguitosa.

SERGEANT : — Ous podrits, ens han escurat de dalt a baix!

AMIGA : — Ho veuen com en aquest museu passen coses molt estranyes?

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com